

متن پرسش

با سلام: با توجه به قسمت پایانی حدیث شریف زیر: امام باقر علیه السلام: كَأَنِّي بِقَوْمٍ قَدْ خَرَجُوا بِالْمَشْرِقِ يَطْلُبُونَ الْحَقَّ فَلَا يَعْطُونَهُ ثُمَّ يَطْلُبُونَهُ فَلَا يَعْطُونَهُ فَإِذَا رَأَوْا ذَلِكَ وَصَعُوا سُبُوقَهُمْ عَلَى عَوَاتِقِهِمْ فَيَعْطُونَ مَا سَأَلُوهُ فَلَا يَقْبَلُونَهُ حَتَّى يَقُومُوا وَ لَا يَدْفَعُونَهَا إِلَّا إِلَى صَاحِبِكُمْ قَتَلَاهُمْ شُهَدَاءَ أَمَا إِنِّي لَوَ أَدْرَكْتُ ذَلِكَ لَأَسْتَبْقِيَتْ نَفْسِي لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمَّةِ. در دوران قبل از ظهور به سمت جهاد و شهادت رفتن افضل است یا سعی در حفظ جان با حالت انتظار برای ظهور حضرت؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حضرت روح الله «رضوان الله تعالی علیه» فرمود منتظر مصلح، خود باید صالح باشد. در مسیر صالح بودن باید هرگونه که می توانیم در نفی استکبار تلاش کنیم تا تقدیرمان ملاقات حضرت در این دنیا اگر باشد، روسفید باشیم. امروز راهی که نایب حضرت متذکر آن هستند، راه حضرت مهدی «عجل الله تعالی فرجه» است. موفق باشید